

6 Σεπτεμβρίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δοτής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΣΑΜΨΩΝ (ΑΡ. 2)
ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΟΥ HABEAS
CORPUS

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 31.8.1976
ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟ-
ΘΕΣΗ ΥΠ' ΑΡ. 4563/76.

(Αίτηση Αρ.100/91).

-
- Προνομιακά Διατάγματα — Habeas corpus — Ο αιτητής είχε καταδικασθεί σε εικοσαετή φυλάκιση για διεξαγωγή πολεμικής φύσεως επιχειρήσεων κατά το πραξικόπημα — Είχε τύχει αναστολής της εκτίσεως της ποινής του και μεταβεί στο εξωτερικό για θεραπεία, όπου παρέμεινε και μετά την ανάκληση του διατάγματος αναστολής αρνούμενος να επιστρέψει — Επέστρεψε στην Κύπρο μετά την ημερομηνία κατά την οποία η έκτιση της ποινής του θα είχε συμπληρωθεί αν είχε επιστρέψει μετά την ανάκληση του διατάγματος αναστολής εκτίσεως ποινής — Μεταφέρθηκε κατ'ευθεία στις φυλακές χωρίς οποιαδήποτε νέα διαδικασία είτε προσαγωγή ενώπιον Δικαστηρίου είτε έκδοση νέου εντάλματος φυλάκισης — Κατά πόσο η κράτησή του ήταν νόμιμη. 5 10
- Συνταγματικό δίκαιο — Δικαίωμα ελευθερίας — Πότε επιτρέπεται στέρησή του — Άρθρο 11.2 του Συντάγματος και άρθρο 5(1) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων — Πρέπει να έχει νομικό έρεισμα στο ουσιαστικό δίκαιο αλλά, ταυτόχρονα, πρέπει να ακολουθείται αυστηρά η διαδικασία που προβλέπεται στο Νόμο. 15
- Συνταγματικό δίκαιο — Κράτηση στις Φυλακές — Οι περί Φυλακών (Γενικοί) Κανονισμοί, 1981 — Διέπουν την κράτηση καταδίκων — Κατά πόσο μή συμμόρφωση με αυτούς καθιστά την κράτηση καταδίκου παράνομη. 20
- Συνταγματικό δίκαιο — Δικαίωμα ελευθερίας — Είναι αναπαλλοτρίωτο και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί έγκυρα από κανένα. 25
- Δευτερογενής νομοθεσία — κ. 81 των περί Φυλακών (Γενικοί) Κανονισμών, 1981 — Κατά πόσο είναι *ultra vires* τον περί Πειθαρχίας εν τωσ φυλακαίς Νόμο, Κεφ. 286.
- Νομικά αξιώματα — *Argumentum a majori ad minus negative non*

valet; valet e-converso — Κατά πόσο μπορεί να εφαρμοσθεί ώστε να εξομοιώσει πρόσωπο που έτυχε αναστολής ποινής και αρνείται να επιστρέψει μετά την ανάκληση της αναστολής, με δραπέτη από νόμιμη κράτηση.

- 5 Ο αιτητής βρέθηκε ένοχος, μετά από δική του παραδοχή, στην κατηγορία διεξαγωγής πολεμικής φύσεως επιχειρήσεων κατά το πραξικόπημα και την 31.8.76, καταδικάσθηκε από το Κακουργοδικείο Λευκωσίας σε εικοσαετή φυλάκιση. Μεταφέρθηκε αυθημερόν στις φυλακές με βάση ένταλμα φυλάκισης που εκδόθηκε σύμφωνα με τον τύπο 50 των περί Ποινικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών. Κατά το 1977 και 1978 η ποινή του αιτητή μειώθηκε
- 10 από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κατά επτά χρόνια και 4 μήνες συνολικά και περιορίστηκε έτσι στα δώδεκα χρόνια και 8 μήνες.

- 15 Την 21.4.79 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με ένταλμα αναστολής εκτίσεως ποινής, που εξέδωσε δυνάμει του άρθρου 53.4 του Συντάγματος, ανέστειλε την εκτέλεση της ποινής του αιτητή υπό τον όρο ότι αυτός θα μετέβαινε αμέσως στο εξωτερικό και ότι αμέσως μετά την επιστροφή του στην Κύπρο μετά την αποθεραπεία του θα εξέτιε το υπόλοιπο της ποινής του. Με την έκδοση του εντάλματος
- 20 αναστολής ο αιτητής μετέβη στο εξωτερικό όπου παρέμεινε μέχρι τις 27.6.90, αρνούμενος να επιστρέψει, παρά το ότι στις 15.12.80 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με νέο ένταλμα ανακάλεσε το ένταλμα αναστολής. Το Δικαστήριο βρήκε ότι αν ο αιτητής είχε επανέλθει στην Κύπρο την ημέρα ανάκλησης του εντάλματος αναστολής, θα
- 25 αποφυλακίζόταν την 30.4.89, έστω και αν δεν κέρδιζε μείωση ποινής για καλή διαγωγή. Με την επιστροφή του στην Κύπρο ο αιτητής μεταφέρθηκε αμέσως στις φυλακές χωρίς οποιαδήποτε άλλη διαδικασία, είτε έκδοση νέου εντάλματος είτε προσαγωγή του σε Δικαστήριο.

- 30 Ο αιτητής ισχυρίσθηκε ότι η κράτησή του ήταν παράνομη διότι δεν είχε τηρηθεί ο κ. 81 των περί Φυλακών (Γενικοί) Κανονισμών, 1981 ("οι Κανονισμοί"), που προνοεί ότι κρατούμενος που δραπετεύει από την κράτησή του και που συλλαμβάνεται μετά την ημερομηνία εκπνοής της ποινής του δεν κρατείται από τις αρχές των φυλακών με βάση το αρχικό ένταλμα φυλάκισης, αλλά από την Αστυνομία, που τον προσάγει ενώπιον Δικαστηρίου. Ο Καθ' ου
- 35 ισχυρίσθηκε ότι ο αιτητής δεν ήταν "δραπέτης" με την έννοια του κ. 81, που, εν πάσει περιπτώσει, ήταν *ultra vires* τον περί Πειθαρχίας εν ταις Φυλακαίς Νόμο, Κεφ. 286, και ότι η βάση της κράτησης του αιτητή ήταν η δικαστική απόφαση της 31.8.76, δυνάμει της οποίας ο αιτητής έπρεπε να βρισκόταν στη φυλακή, άρα η κράτησή
- 40 ήταν νόμιμη.

Αποφασίσθηκε ότι

(α) Για να είναι η στέρηση της ελευθερίας κάποιου νόμιμη σύμφωνα με το άρθρο 5(1) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πρέπει να έχει νομικό ερεισμά στο ουσιαστικό δίκαιο αλλά ταυτόχρονα πρέπει να ακολουθείται αυστηρά η διαδικασία που προβλέπεται από τον Νόμο 5

(β) Σύμφωνα με τον καν 81 των περί Φυλακών (Γενικοί) Κανονισμών, 1981, κατατουμενος που δρατετεύει από νόμιμη κράτηση πριν από την εκπονή της ποινής του και που συλλαμβάνεται μετά την εκπονή της δεν κρατείται από τις αρχές των φυλακών βάσει του αρχικού εντάλματος φυλακίσης αλλά από την αστυνομία η οποία τον προσάγει σε Δικαστήριο. Ο Κανονισμός αυτός δεν ήταν *ultra vires* των περί Πειθαρχίας εν ταις Φυλακαίς Νόμο, Κεφ 286 10

(γ) Με βάση το νομικό αξίωμα "*Argumentum a maiori ad minus negative non valet, valet e converso*" ο καν 81 είχε εφαρμογή στην περίπτωση του αιτητή, που βρισκόταν εκτός των φυλακών παρ'όλο ότι γνωρίζε ότι το διαταγμα αναστολής της ποινής του είχε ανακληθί 15

(δ) Κατά συνεπεία, και εφόσο κατά την επιστροφή του αιτητή στην Κύπρο στις 27 6 90, μετά την εκπονή της ποινής του, δεν ακολουθηθηκε η διαδικασία που προέβλεπε ο καν 81, η κράτηση του αιτητή στις φυλακες δεν ήταν νόμιμη. Και αν ακόμη η είσοδος του αιτητή στις φυλακίς ήταν εθελουσία, η κράτηση δεν ενομιμοποιείται, διότι το δικαίωμα της ελευθερίας είναι αναπαλλοτριώτο, δηλαδή δεν μπορεί να εγκαταλείφθει εγκυρα απο κανενα 20 25

*Η αίτηση έγινε αποδεκτή. Εκδόθηκε διαταγμα Habeas Corpus**

Υποθέσεις που αναφεροθηκαν

Kypriakides v The Republic, 1 R S C C 75

Khawaja v Secretary of State [1983] 1 All L R 765

Zamir v United Kingdom (Appl, No 9174/80 - Reports of European Commission of Human Rights

Brogan, I ut Court II R Series A No 145 B

Ilasi and Others v Attorney-General of the Republic and Another (1975) 3 C L R 558 35

Σημ: Η απόφαση κατ' εφεση με την οποία ανατράπηκε η παρούσα απόφαση ευρισκεται στην σελ. 858 του παρόντος τόμου

In re Kanaris (1985) 1 C.L.R. 173.

In re Triflarides (1985) 1 C.L.R. 514.

Triflarides v. Republic (1985) 1 C.L.R. 569.

5 *De Wilde, Ooms and Versyp Cases ("Vagrancy" Cases) Decision of 28th May, 1970 (Eur. Court H.R.).*

Bouamar v. Belgium Appl. 9106/80.

Demetriou and another v. The Republic, 3 R.S.C.C. 121.

Police v. Hondrou and Another, 3 R.S.C.C. 82.

Αίτηση.

10 Αίτηση από το Νίκο Σαμψών για την έκδοση εντάλματος της φύσεως Habeas Corpus για την απελευθέρωσή του από τις Κεντρικές Φυλακές όπου κρατείται προς έκτιση
15 ποινής φυλακίσεως 20 χρόνων που του επιβλήθηκε από το Κακουργιοδικείο Λευκωσίας την 31.8.1976 στην Ποινική Υπόθεση Αρ. 4563/76.

Μ. Χριστοφίδης, για τον αιτητή.

20 *Λ. Λουκαΐδης, Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με Α. Παπασάββα, Ανώτερο Δικηγόρο της Δημοκρατίας και Α. Ανδρέου, Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την αίτηση αυτή ο αιτητής ζητά την έκδοση εντάλματος της φύσεως Habeas Corpus:-

25 "για την απελευθέρωση του από τις Κεντρικές φυλακές όπου κρατείται προς έκτιση ποινής φυλακίσεως 20 χρόνων που του επιβλήθηκε από το Κακουργιοδικείο Λευκωσίας την 31/8/1976 στην ποινική υπόθεση 4563/1976"

Το δικαίωμα ατομικής ελευθερίας και προσωπικής ασφάλειας είναι ένα από τα κλασικά δικαιώματα και ακολουθεί μόνο το δικαίωμα ζωής. Στην έννομη τάξη της Κυπριακής Δημοκρατίας το δικαίωμα τούτο διασφαλίζεται και προστατεύεται:-

5

(α) Από το Άρθρο 11 του Συντάγματος, που, με βάση την ανάληψη της Κυπριακής Πολιτείας με το Άρθρο 5 της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης, διαμορφώθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 5 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου, 1950, (η "Σύμβαση") και

10

(β) Από το Άρθρο 5 της Σύμβασης και το Άρθρο 9 του Διεθνούς Συμφώνου περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων, που κυρώθηκαν με τους Νόμους 39/62 και 14/69, αντίστοιχα, και έχουν αυξημένη ισχύ έναντι οποιουδήποτε εσωτερικού νόμου, εκτός βέβαια του Συντάγματος

15

. Το Άρθρο 11 του Συντάγματος έχει:-

"1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ελευθερίας και προσωπικής ασφαλείας.

20

2. Ουδείς στερείται της ελευθερίας αυτού, ειμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει εις τας περιπτώσεις:

(α) κρατήσεως ατόμου μετά την καταδίκην αυτού υπό αρμοδίου δικαστηρίου,

25

(β) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου λόγω μη συμμορφώσεως προς νόμιμον διαταγήν δικαστηρίου,

(γ) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου ενεργουμένης προς τον σκοπόν προσαγωγής αυτού ενώπιον της αρμοδίας κατά νόμον αρχής επί τη ευλόγω υπονοία ότι διέπραξεν αδίκημα ή οσάκις η σύλληψις ή κράτησις θεωρηθή ευλόγως αναγκαία προς παρεμπόδισιν διαπρά-

30

ξενος αδικήματος ή αποδράσεως μετά την διάπραξιν αυτού,

5 (δ) περιορισμού ανηλικού δυνάμει νομίμου διαταγής προς τον σκοπόν αναμορφωτικής επιβλέψεως ή νομίμου κρατήσεως προς τον σκοπόν προσαγωγής αυτού ενώπιον της αρμοδίας κατά νόμον αρχής,

(ε) περιορισμού ατόμων προς παρεμπόδισιν επεκτάσεως μεταδοτικών νόσων, ατόμων ασθενών διανοητικώς, αλκοολικών, τοξικομανών ή αλητών, και

10 (στ) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου προς παρεμπόδισιν της άνευ αδείας εισόδου εις το έδαφος της Δημοκρατίας ή αλλοδαπού, καθ' ου εγένοντο ενέργειαι προς τον σκοπόν απελάσεως ή εκδόσεως.

15 3. Εξαιρουμένου του διά θανάτου ή φυλακίσεως, ότε και όπως ο νόμος ορίζει, τιμωρουμένου αυτοφώρου αδικήματος, ουδείς συλλαμβάνεται, ειμή κατόπιν ητιολογημένου δικαστικού εντάλματος εκδοθέντος συμφώνως προς τους υπό του νόμου προδιαγεγραμμένους τύπους.

20 4. Πας συλλαμβανόμενος πληροφορείται κατά την στιγμήν της συλλήψεως αυτού εις καταληπτήν υπ' αυτού γλώσσαν τους λόγους της συλλήψεως αυτού και δικαιούται να τύχη των υπηρεσιών συνηγόρου της εκλογής αυτού.

25 5. Ο συλληφθείς προσάγεται ενώπιον του δικαστού ως οίον τε συντομώτερον ευθύς μετά την σύλληψιν αυτού, πάντως δε το βραδύτερον εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από της συλλήψεως, εφ' όσον δεν αφεθή πρότερον ελεύθερος.

30 6. Ο δικαστής, ενώπιον του οποίου προσήχθη ο συλληφθείς, χωρεί ταχέως εις διερεύνησιν των λόγων της συλλήψεως εις καταληπτήν υπό του συλληφθέντος γλώσσαν και, ως οίον τε συντομώτερον, πάντως δε το

βραδύτερον εντός τριών ημερών από της τοιαύτης προσαγωγής, ή απολύει τον συλληφθέντα υπό τους κατά την κρίσιν αυτού καταλλήλους όρους ή διατάσσει την κράτησιν αυτού, οσάκις η περί της διαπράξεως του αδικήματος ανάκρισις, δι' ο συνελήφθη, δεν συνεπληρώθη και δύναται να διατάσση εκάστοτε την κράτησιν αυτού επί περιόδον χρόνου μη υπερβαίνουσαν τας οκτώ ημέρας. Ο συνολικός χρόνος όμως της τοιαύτης κρατήσεως δέον να μη υπερβαίνη τους τρεις μήνας από της ημερομηνίας της συλλήψεως, μετά την παρέλευσιν των οποίων παν άτομον ή αρχή έχουσα υπό κράτησιν τον συλληφθέντα απολύει αυτόν παρευθής. Πάσα κατά τα ανωτέρω απόφασις του δικαστού υπόκειται εις έφεσιν.

7. Πας στερηθείς της ελευθερίας αυτού διά συλλήψεως ή κρατήσεως δικαιούται να προσφύγη εις το αρμόδιον δικαστήριο, ίνα τούτο κρίνη ταχέως την νομιμότητα της κρατήσεως και διατάξη την απόλυσιν αυτού, εάν η κράτησις δεν είναι νόμιμος.

8. Ο κατά παράβασιν των διατάξεων του παρόντος άρθρου συλληφθείς ή κρατηθείς έχει αγωγήμον δικαίωμα προς αποζημίωσιν."

Το ουσιαστικό για την παρούσα υπόθεση μέρος του Άρθρου 5 της Σύμβασης έχει:-

"1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του, ειμή εις τας ακολούθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

(α) εάν κρατήται κανονικώς κατόπιν καταδίκης υπό αρμοδίου δικαστηρίου

.....

4. Παν πρόσωπον στερούμενον της ελευθερίας του συνεπεία συλλήψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προ-

σφυγής ενώπιον δικαστηρίου, ίνα τούτο αποφασίση εντός βραχείας προθεσμίας επί του νομίμου της κρατήσεώς του και διατάξη την απόλυσίν του εν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως."

5 Οι διατάξεις του Μέρους ΙΙ του Συντάγματος - "Περί των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Ελευθεριών" - που αναφέρονται στους όρους, δεσμεύσεις ή περιορισμούς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πρέπει, σύμφωνα με το Άρθρο 33 του Συντάγματος, να ερμηνεύονται στενά.

10 Οι παράγραφοι 7 του Άρθρου 11 του Συντάγματος, 4 του Άρθρου 5 της Σύμβασης και 4 του Άρθρου 9 του Συμφώνου είναι ταυτόσημες. Κάθε πρόσωπο, που στερείται της ελευθερίας του με σύλληψη ή με κράτηση, έχει δικαίωμα προσφυγής στο αρμόδιο Δικαστήριο για να κριθεί με
15 ταχύτητα η νομιμότητα της κράτησής του, και, αν η κράτησή του δεν είναι νόμιμη, να διαταχτεί η απόλυσή του.

Στην Κύπρο, προσφυγή στο αρμόδιο Δικαστήριο, για τον πιο πάνω σκοπό, μπορεί να γίνει, είτε κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος, εάν η πράξη που προκάλεσε
20 τη στέρηση της ελευθερίας είναι άσκηση εκτελεστικής ή διοικητικής εξουσίας εντός των ορίων του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ή, για έκδοση προνομιακού εντάλματος Habeas Corpus, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του Άρθρου 155 του Συντάγματος - (βλ. *Phedias Kyriakides and*
25 *The Republic (Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 66, σελ. 75).

Η έκδοση εντάλματος Habeas Corpus είναι στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ασκείται με βάση το Άρθρο 155.4 του Συντάγματος και τα
30 Άρθρα 3 και 9 των περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλες Διατάξεις) Νόμων του 1964 έως 1991, (Αρ. 33/64, 35/75, 72/77, 59/81, 3/87, 158/88, 109/91). Η δικαιοδοσία εκδόσεως εντάλματος Habeas Corpus εισήχθη από την Αγγλία, από τις μέρες της αποικιοκρατίας.

35 Το ένταλμα Habeas Corpus *ad subjiciendum* είναι προνομιακό ένταλμα για τη διασφάλιση της ελευθερίας

του ατόμου, είναι αποτελεσματικό μέσο άμεσης απελευθέρωσης από παράνομη ή αδικαιολόγητη κράτηση, είτε το άτομο κρατείται στη φυλακή, είτε κρατείται από ιδιώτη.

Το Δικαστήριο εξετάζει τη νομιμότητα της κράτησης και, αν δεν υπάρχει νόμιμος δικαιολογία, διατάσσει την απελευθέρωση του κρατουμένου, χωρίς αυτό να σημαίνει είτε αθώωση, ή άλλη επίπτωση στη νομική κατάσταση του ατόμου, εκτός του γεγονότος μόνο ότι η εξεταζόμενη κράτησή του είναι παράνομη, ή αδικαιολόγητη.

Ο αιτητής έχει το βάρος να αποδείξει εκ πρώτης όψεως υπόθεση ότι η κράτησή του δεν είναι νόμιμη, οπότε το βάρος της απόδειξης της νομιμότητας της κράτησης μετατίθεται στο πρόσωπο που έχει τη φυσική κράτηση του ατόμου, ή την τεκμαρτή κράτηση (*constructive custody*), με την έννοια ότι αυτό έχει την εξουσία και τον έλεγχο πάνω στο σώμα του κρατουμένου - (βλ. *Khawaja v. Secretary of State*, [1983] 1 All E.R. 765· Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην Αίτηση Αρ. 9174/80 - *Mohammed Zamir v. United Kingdom*, παράγραφοι 59 και 103). Στην παρούσα περίπτωση ο Διευθυντής των Φυλακών έχει τη φυσική κράτηση του αιτητή, προς αυτόν πρέπει να απευθύνεται το ένταλμα και αυτός έχει το βάρος της απόδειξης της νομιμότητας. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης δεν έχει θέση στη διαδικασία, στην παρούσα υπόθεση. Τα εποπτικά όργανα της Σύμβασης στο Συμβούλιο της Ευρώπης κατέληξαν πως το ένταλμα *Habeas Corpus* πληροί τους σκοπούς και τις ανάγκες της παραγράφου 4 του Άρθρου 5 της Σύμβασης για περιπτώσεις όπως η παρούσα - (βλ., μεταξύ άλλων, Υπόθεση *Brogan*, Eur. Court H.R., Series A no. 145-B).

Αιτητής είναι ο Νίκος Σαμψών. Στις 15 Ιουλίου, 1974, διαπράχθηκε στην Κύπρο πραξικόπημα για ανατροπή της συνταγματικής τάξης. Σκοπός του πραξικοπήματος ήταν η δολοφονία του Προέδρου της Δημοκρατίας, η κατάλυση της νόμιμης εξουσίας, η διάλυση του Κράτους και, κατ' επέκταση, η κατάληψη ουσιαστών υπηρεσιών και η αντικατάσταση των νομιμοφρόνων λειτουργών των

Κρατικών και άλλων Υπηρεσιών από πρόσωπα φιλικά προσκείμενα προς τους πραξικοπηματίες. Οι πραξικοπηματίες, οι οποίοι ήταν Ελλαδίτες Αξιωματικοί της Εθνικής Φρουράς, στην προσπάθειά τους να επιτύχουν το σκοπό τους, δεν δίστασαν να βάλουν κατά του Κράτους με κάθε πολεμικό όπλο το οποίο είχαν στη διάθεσή τους. Τα όπλα που προωριζόνταν για την υπεράσπιση της Κυπριακής γης χρησιμοποιήθηκαν για την επιβολή ανίερων σκοπών. Ο αιτητής, παρόλο ότι δεν ήταν ο εμπνευστής του πραξικοπήματος, υπήρξε το πρόσωπο το οποίο ασμένως συνεργάστηκε με τους εμπνευστές και εκτελεστές του πραξικοπήματος. Αποδέχτηκε και ανέλαβε το αξίωμα του Προέδρου και βοήθησε για την εδραίωση και την απόκτηση νομιμοφάνειας από το πραξικόπημα. Ως Πρόεδρος της Δημοκρατίας, απηύθυνε διάγγελμα, με το οποίο πληροφόρούσε τον λαό της Κύπρου ότι, με ιδιαίτερη υπερηφάνεια, ανέλαβε τα υψηλά καθήκοντά του ως Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Κύπρου. (Βλ. Απόφαση Κακουργιοδικείου Λευκωσίας στην Ποινική Υπόθεση Αρ. 4563/76, ημερομηνίας 31 Αυγούστου, 1976 - Τεκμήριο Α στην αίτηση).

Το πραξικόπημα απέτυχε, δεν νομιμοποιήθηκε και δεν έγινε δεκτό από τη λαϊκή συνείδηση - (βλ. *Αριστείδης Μ. Λιασή και Άλλοι ν. Γενικού Εισαγγελέως της Δημοκρατίας και Άλλου* (1975) 3 C.L.R. 558).

Ο αιτητής, σχετικά με τις ενέργειές του στη διάρκεια του πραξικοπήματος, διώχθηκε στην Ποινική Υπόθεση Αρ. 4563/76, Κακουργιοδικείου Λευκωσίας. Με τη δική του παραδοχή, βρέθηκε ένοχος στην κατηγορία διεξαγωγής πολεμικής φύσεως επιχειρήσεων, κατά παράβαση των Άρθρων 40, 20 και 21 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Στις 31 Αυγούστου, 1976, το Κακουργιοδικείο επέβαλε σ' αυτόν ποινή εικοσαετούς φυλακίσεως.

Την ίδια ημέρα - 31 Αυγούστου, 1976 - με βάση την Απόφαση του Κακουργιοδικείου εκδόθηκε Δικαστικό Ένταλμα Φυλακίσεως του κατάδικου - (Τεκμήριο Α στην

ένσταση). Το Ένταλμα τούτο είναι ο Τύπος 50 στους περί Ποινικής Δικονομίας Διαδικαστικούς Κανονισμούς. Απευθύνεται στον Αρχηγό της Αστυνομίας και σε όλους τους αστυνομικούς της Κύπρου, τους οποίους διατάσσει να λάβουν τον Νικόλαο Σαμψών, τον κατάδικο, να τον μεταφέρουν στη φυλακή στη Λευκωσία και να τον παραδώσουν στον υπεύθυνο των Φυλακών μαζί με το Ένταλμα, για να φυλακιστεί για την περίοδο "είκοσι χρόνων από σήμερα" - ("twenty years from to-day").

Στις 17 Αυγούστου, 1977, ο Προεδρεύων της Δημοκρατίας, ύστερα από το θάνατο του Προέδρου της Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, με τη σύσταση του Γενικού Εισαγγελέα, αποφάσισε τη μείωση της αρχικής ποινής των καταδίκων που εξέτιαν ποινή φυλάκισης κατά ένα έκτο. Η αρχική ποινή του αιτητή μειώθηκε, ως εκ τούτου, κατά τρία χρόνια και τέσσερεις μήνες.

Στις 28 Φεβρουαρίου, 1978, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με την ευκαιρία της εγκατάστασής του ως Προέδρου και κατόπιν συστάσεως του Γενικού Εισαγγελέα, μείωσε την ποινή φυλάκισης των καταδίκων που εξέτιαν ποινή κατά ένα πέμπτο. Έτσι η αρχική ποινή του αιτητή μειώθηκε για άλλα τέσσερα χρόνια και περιορίστηκε σε δώδεκα χρόνια και οκτώ μήνες.

Εντός του 1979 ο κατάδικος προσβλήθηκε από ασθένεια και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με βάση το Άρθρο 53.4 του Συντάγματος, εξέδωσε Ένταλμα Αναστολής Εκτίσεως της Ποινής του, για μετάβασή του στο εξωτερικό, για διάγνωση και θεραπεία. Το διαταχτικό μέρος του Εντάλματος, ημερομηνίας 21 Απριλίου, 1979, έχει:-

"Νυν διά ταύτα, διά του παρόντος εντάλματος αναστέλλω την ποινήν του προμνημονευομένου καταδίκου από της 21ης ημέρας του Απριλίου 1979, υπό τους ακόλουθους όρους:-

(α) ότι ο Νίκος Σαμψών επί τη αναστολή της ποινής του θα τοποθετηθή αμέσως μετά την απόλυσιν του

επί αεροσκάφους διά μεταφοράν του εις το εξωτερικόν·
 διά θεραπείαν και θα παραμείνη εκτός της Κύπρου
 μέχρι της αποπερατώσεως της θεραπείας του·

5 (β) ότι άμα τη επιστροφή του εις Κύπρον εκ του
 εξωτερικού μετά την αποθεραπειάν του θα υποχρεού-
 ται εις την έκτισιν της μήπω εκτιθείσης ποινής αυτού."

Με την αναστολή της έκτισης της ποινής, ο αιτητής
 μετέβη στο εξωτερικό.

10 Στις 15 Δεκεμβρίου, 1980, ο Πρόεδρος της Δημοκρα-
 τίας, με νέο Ένταλμα, ανακάλεσε το Ένταλμα Αναστολής
 Εκτίσεως της Ποινής. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης της πε-
 ριόδου εκείνης πληροφόρησε το δικηγόρο του αιτητή.

15 Ο αιτητής δεν επέστρεψε στην Κύπρο για να εκτίσει το
 υπόλοιπο της ποινής του, αλλά παρέμεινε στη Γαλλία από
 15 Δεκεμβρίου, 1980, μέχρι 27 Ιουνίου, 1990.

Από της επανόδου του στην Κύπρο, στις 27 Ιουνίου,
 1990, κρατείται στις φυλακές για έκτιση του υπολοίπου
 χρόνου της ποινής του.

20 Αν ο αιτητής επανερχόταν στην Κύπρο την ημέρα της
 ανάκλησης του Εντάλματος Αναστολής της έκτισης της
 ποινής φυλάκισής του, η ημερομηνία απόλυσής του, χωρίς
 να κερδίσει μείωση της ποινής του με βάση τον Κανονι-
 σμό 94 των περί Φυλακών (Γενικών) Κανονισμών του
 1981, θα ήταν η 30ή Απριλίου, 1989.

25 Ο Κανονισμός 94 πρόβλεπε ότι μπορεί να επιτραπεί
 σε κρατούμενο που εκτίει ποινή εννέα χρόνια και πάνω,
 λόγω επιδείξεως καλής διαγωγής και εργατικότητας, να
 κερδίσει το ένα δεύτερο της ποινής υπό τύπον χάριτος. Ο
 Κανονισμός αυτός και σχετικοί άλλοι Κανονισμοί - 92
 30 και 93 - έχουν ερμηνευτεί στις υποθέσεις *In re Andreas*
Kanaris (1985) 1 C.L.R. 173· *In re Triftarides* (1985) 1
 C.L.R. 514· και στην Έφεση *Triftarides v. Republic* (1985) 1
 C.L.R. 569.

Η επιστροφή του αιτητή στην Κύπρο και η είσοδός του στις φυλακές έγινε μετά την ημερομηνία κατά την οποία η ποινή του θα εξέπνεε, με βάση το Ένταλμα της 31ης Αυγούστου, 1976.

Ο Διευθυντής των Φυλακών, στην ένορκo δήλωσή του στην οποία στηρίζεται η ειδοποίηση ένστασής του, αναφέρει ότι η συντομότερη ημερομηνία απόλυσης του αιτητή είναι η 6η Φεβρουαρίου, 1994, νοουμένου ότι μέχρι την ημέρα της απόλυσής του θα είναι καλής διαγωγής και εργατικότητας. 5
10

Στην ένσταση αναφέρεται ότι "ο αιτητής κρατείται νόμιμα και κανονικά προς εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως", πρόδηλα με βάση την παράγραφο 2(α) του Άρθρου 11 του Συντάγματος.

Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε ότι δεν εισέρχεται κανένας στις φυλακές ως κρατούμενος χωρίς δικαστικό ένταλμα και ότι η σύλληψη και κράτηση του αιτητή από 27 Ιουνίου, 1990, δεν είναι νόμιμη και/ή δικαιολογημένη, γιατί δεν ακολουθήθηκε ο Κανονισμός 81 που προβλέπει:- 15

"81. Κρατούμενος δραπετεύων εκ νομίμου κρατήσεως προ της εκπνοής της ποινής του και συλλαμβανόμενος μετά την ημερομηνίαν καθ' ην η τοιαύτη ποινή ήθελεν εκπνεύσει δεν κρατείται υπό των αρχών των Φυλακών βάσει του αρχικού εντάλματος, αλλά υπό της Αστυνομίας ήτις προσάγει τούτον ενώπιον δικαστηρίου." 20
25

Υπέβαλε ότι το Ένταλμα του 1976 εκπλήρωσε την αποστολή του με την είσοδο του αιτητή στις φυλακές την 31η Αυγούστου, 1976, και εξέπνευσε. Ο αιτητής, μετά την επάνοδό του στην Κύπρο, δεν προσήχθη ενώπιον Δικαστηρίου, ούτε εκδόθηκε νέο ένταλμα. 30

Ισχυρίστηκε, περαιτέρω, ότι η παράγραφος 3 του Άρθρου 11 του Συντάγματος έχει εφαρμογή και, ως εκ τούτου, ο αιτητής έπρεπε, με την άφιξή του στην Κύπρο, να

παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου και να ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπει η παράγραφος αυτή.

5 Ο ευπαιδευτος Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας υποστήριξε ότι η βάση της κράτησης του αιτητή είναι η Δικαστική Απόφαση του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας του 1976. Αυτή η Απόφαση είναι για είκοσι χρόνια φυλάκιση. Δεν υπήρξε απόλυση του αιτητή, αλλά αναστολή της φυλάκισης υπό όρους. Η αναστολή ακυρώθηκε με την ανάκλησή της και έπαψε να υφίσταται στον κόσμο του δικαίου. Ο 10 αιτητής είχε υποχρέωση να βρίσκεται μέσα στις φυλακές. Ως εκ τούτου, η κράτηση είναι νόμιμη.

15 Συνέχισε ότι ο Κανονισμός 81 αναφέρεται σε δραπέτη. Ο αιτητής δεν είναι δραπέτης και, ως εκ τούτου, ο Κανονισμός αυτός δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση. Περαιτέρω, είπε ότι ο Κανονισμός 81 είναι εκτός των πλαισίων εξουσιοδοτήσεως του Νόμου - *ultra vires*.

20 Πρόβαλε ότι η δικαστική εξουσιοδότηση για την κράτηση του αιτητή για έκτιση της ποινής φυλάκισης είναι η Απόφαση του Κακουργιοδικείου. Το Ένταλμα Φυλακίσεως είναι ο Τύπος 50 στη σελ. 366 της Δευτερογενούς Νομοθεσίας της Κύπρου - (Subsidiary Legislation of Cyprus) - Τόμος II, και δεν έχει καμιά νομική εξουσιοδότηση. Το 25 ένταλμα είναι τυπική διαδικασία, για να κοινοποιηθεί στο Διευθυντή των Φυλακών η απόφαση του Δικαστηρίου για εκτέλεσή της, και αν δεν υπήρχε ακόμη, το ίδιο αποτέλεσμα θα ίσχυε. Έκτιση ποινής σημαίνει πραγματική έκτιση της ποινής. Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχει σύλληψη στην έννοια της παραγράφου 3 του Άρθρου 11 του Συντάγματος. Κατέληξε ότι η κράτηση είναι νόμιμη και 30 δικαιολογημένη.

35 Η δεύτερη παράγραφος του Άρθρου 11 του Συντάγματος, όπως και η πρώτη παράγραφος του Άρθρου 5 της Σύμβασης, προβλέπουν περιοριστικά και εξαντλητικά έξι περιπτώσεις στις οποίες ένα άτομο μπορεί να στερηθεί της ελευθερίας του. Υπάρχει μια λεκτική διαφορά μεταξύ της παραγράφου 2(α) του Άρθρου 11 του Συντάγματος

και του αντίστοιχου μέρους του Άρθρου 5 της Σύμβασης.
Το Σύνταγμα προβλέπει:-

"Ουδείς στερείται της ελευθερίας αυτού, ειμή ότε
και όπως ο νόμος ορίζει εις τας περιπτώσεις:

(α) κρατήσεως ατόμου μετά την καταδίκην αυτού 5
υπό αρμοδίου δικαστηρίου,"

Το Αγγλικό και Γαλλικό κείμενο, που είναι τα αυθεντικά κείμενα της Σύμβασης, έχουν:-

Αγγλικό:

"No one shall be deprived of his liberty save in the 10
following cases and in accordance with a procedure
prescribed by law:

(a) the lawful detention of a person after conviction
by a competent court;"

Γαλλικό:

15

"Nul ne peut etre prive de sa liberte, sauf dans les cas
suivants et selon les voies legales: (a) s'il est detenu
regulierement apres condamnation par un tribunal
competent;"

Ο κ. Λουκαΐδης εισηγήθηκε ότι, στην ουσία, δεν υπάρ- 20
χει καμιά διαφορά μεταξύ του κειμένου της Σύμβασης και
του Συντάγματος.

Το Δικαστήριο έχει τη γνώμη ότι υπάρχει κάποια δια- 25
φορά, η οποία επεκτείνει την προάσπιση του δικαιώματος
του ατόμου, και, ως εκ τούτου, η Σύμβαση έχει εφαρμογή.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν κρίνεται η σύλληψη,
αλλά η κράτηση του αιτητή.

"Σύλληψη" ορίστηκε από τα Ηνωμένα Έθνη ως:-

5 "L'acte par lequel une personne est apprehendee par application de la loi ou par un autre moyen de coercion; elle comprend la periode s'etendant entre le moment ou l'interesse est soumis a la contrainte et celui ou il est amene devant l'autorite competente pour ordonner le maintien de la detention ou la mise en liberte."

(Βλ. E/CN 4/826, Rev. 1 (1964) 31.)

Ο ορισμός αυτός έχει δύο σκέλη:-

10 (α) Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η σύλληψη, είτε με εφαρμογή Νόμου, ή με ένα άλλο καταναγκαστικό μέσο και

15 (β) Η διάρκεια της περιόδου κράτησης με βάση τη σύλληψη μόνο, από τη στιγμή που ο ενδιαφερόμενος μπαίνει σε καταναγκασμό μέχρι την προσαγωγή του ενώπιον της αρμοδίας αρχής, για να διαταχτεί η διατήρηση της κράτησης του, ή η απελευθέρωσή του.

20 Ο αιτητής κρατείται από 27 Ιουνίου, 1990. Η παρούσα αίτηση υποβλήθηκε στις 6 Αυγούστου, 1991, και το Δικαστήριο έχει να κρίνει τη νομιμότητα της κράτησης του αιτητή. Είναι αναγκαίο να τονιστεί ότι, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές του δικαίου, η προσωπική ελευθερία είναι αναπαλλοτρίωτο δικαίωμα, το οποίο δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί έγκυρα από κανένα. Στην υπόθεση *De Wilde, Ooms and Versyp Cases* ("Vagrancy" Cases), Decision 28th May, 1970, Eur. Court H.R., το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είπε στην παράγραφο 65:-

30 "Finally and above all, the right to liberty is too important in a 'democratic society' within the meaning of the Convention for a person to lose the benefit of the protection of the Convention for the single reason that he gives himself up to be taken into detention. Detention might violate Article 5 even although the

person concerned might have agreed to it. When the matter is one which concerns ordre public within the Council of Europe, a scrupulous supervision by the organs of the Convention of all measures capable of violating the rights and freedoms which it guarantees is necessary in every case."

5

Η κράτηση, σε οποιαδήποτε από τις έξι περιπτώσεις που απαριθμούνται στα αντίστοιχα Άρθρα 11 του Συντάγματος και 5 της Σύμβασης, πρέπει να έχει νομικό έρεισμα στο ουσιαστικό δίκαιο, αλλά, ταυτόχρονα, πρέπει να ακολουθείται αυστηρά η διαδικασία που προβλέπεται στο Νόμο.

10

Η παράγραφος 7 του Άρθρου 11 του Συντάγματος, που είναι ταυτόσημη με την παράγραφο 4 του Άρθρου 5 της Σύμβασης, επιβάλλουν τυπικό και ουσιαστικό έλεγχο της νομιμότητας της κράτησης. Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είπε:-

15

"... for a deprivation of liberty to be consistent with Article 5 para. 1, two conditions must be met: a condition of legality ('in accordance with a procedure described by law') and a condition of lawfulness ('lawful'). The 'lawfulness' of detention presupposes conformity with the domestic law ..."

20

(Βλ. Αίτηση Αρ. 9106/80 - *Mr. Naim Bouamar v. Belgium.*)

25

Η κράτηση, με βάση την παράγραφο 2(α) του Άρθρου 11 του Συντάγματος, ακολουθεί την καταδίκη από αρμόδιο Δικαστήριο.

Με την καταδίκη το Δικαστήριο επιβάλλει τη στέρηση της ελευθερίας και καθορίζει την περίοδο της στέρησης. Ο κατάδικος παραδίδεται στην Εκτελεστική Εξουσία για εκτέλεση της ποινής. Η Εκτελεστική Εξουσία και/ή η Διοίκηση πρέπει να συμμορφωθεί με τους Νόμους και Κανονισμούς που διέπουν την κράτηση καταδίκων, δηλαδή

30

την είσοδο, κράτηση και απόλυση από τις φυλακές.

5 Οι περί Φυλακών (Γενικοί) Κανονισμοί του 1981 εκδόθηκαν με βάση τον περί Πειθαρχίας εν ταις Φυλακαίς Νόμον, Κεφ. 286, και αντικατέστησαν τους παλαιούς περί Φυλακών Κανονισμούς, οι οποίοι είχαν μακράν ζωή και εφαρμογή στην αποικία και Δημοκρατία της Κύπρου.

10 Το Δικαστήριο εξέτασε με πολλή προσοχή την εισήγησή ότι ο Κανονισμός 81 είναι *ultra vires*, αλλά δεν βρίσκει ότι ο Κανονισμός αυτός έγινε με υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδότησης.

Η εισαγωγή στις φυλακές κατάδικου δεν γίνεται με τη δικαστική απόφαση μόνο.

Ο Κανονισμός 6(1) και (2) προνοεί:-

15 "6. - (1) Ουδείς θα εισέρχεται εις τας Φυλακάς ως κρατούμενος ει μη κατόπιν δικαστικού εντάλματος.

(2) 'Εκαστος κρατούμενος θεωρείται ως τελών υπό την νόμιμον κράτησιν του Διευθυντού."

Ο Κανονισμός 7 έχει:-

20 "7. Ουδείς καταδικασθείς κρατούμενος θα απολύεται εκ των Φυλακών προ της εκτίσεως της ποινής αυτού, πλην ως προνοείται υπό της παραγράφου (4) του άρθρου 53 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας."

25 Η παράγραφος 4 του Άρθρου 53 του Συντάγματος προνοεί για την άσκηση της προνομίας του Προέδρου για μείωση, αναστολή ή μετατροπή οποιασδήποτε ποινής, η οποία, "ειρήσθω εν παρόδω", δεν αποτελεί άσκηση Εκτελεστικής ή Διοικητικής Εξουσίας, με την έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος - (βλ. *Lazaris Demetriou and Another and The Republic (The Acting President of the Republic and Another)* 3 R.S.C.C. 121, στη σελ. 128).

30

Ο Κανονισμός 8 προβλέπει:-

"8. Το ένταλμα προς φυλάκισιν, κράτησιν ή απόλυσιν θεωρείται επαρκής εξουσιοδότησις προς τον Διευθυντήν οιασδήποτε Φυλακής διά την εισδοχήν ή απόλυσιν οιασδήποτε κρατουμένου."

5

Από τους πιο πάνω Κανονισμούς προκύπτει ότι η υπαρξη εντάλματος είναι αναγκαίος ουσιώδης τύπος για τη νομιμοποίηση κρατήσεως προσώπου στις φυλακές, μετά την καταδίκη του από το αρμόδιο Δικαστήριο. Οι πιο πάνω πρόνοιες των Κανονισμών είναι διαδικασία που ορίζεται από το νόμο, (prescribed by law). Ο όρος "νόμος" περιλαμβάνει και νομοθεσία με εξουσιοδότηση και/ή Κανονισμούς που εκδίδονται με εξουσιοδότηση νόμου - (βλ. *Police v. Theodoros Nicola Hondrou and Another* 3 R.S.C.C. 82, σελ. 86).

10

15

Χωρίς ένταλμα δεν υπάρχει νόμιμος είσοδος στις φυλακές, ούτε νόμιμος κράτηση.

Ο Κανονισμός 81 αναφέρεται σε δραπέτη. Δραπέτης, σύμφωνα με το Άρθρο 128 του Ποινικού Κώδικα, είναι το πρόσωπο το οποίο ευρισκόμενο σε νόμιμο κράτηση δραπετεύει από τέτοια κράτηση.

20

Ο αιτητής στην περίοδο από 15 Δεκεμβρίου, 1980, μέχρι 27 Ιουνίου, 1990, δεν βρισκόταν σε νόμιμο κράτηση. Με βάση το νομικό αξίωμα "Argumentum a majori ad minus negative non valet; valet e converso", ο Κανονισμός 81 έχει εφαρμογή στην περίπτωση του αιτητή, ο οποίος βρισκόταν εκτός των φυλακών, εκτός της Δημοκρατίας της Κύπρου, παρόλο ότι γνώριζε ότι η αναστολή εκτελέσεως της ποινής του τερματίστηκε με Προεδρικό Ανακλητικό Ένταλμα, που κοινοποιήθηκε στο δικηγόρο του.

25

30

Το Ένταλμα Φυλακίσεως που εκδόθηκε στις 31 Αυγούστου, 1976, έληξε με την εκπνοή της περιόδου που, σύμφωνα με τους Κανονισμούς, ο αιτητής θα εξέτιε την ποινή της εικοσαετούς φυλακίσεως που αναφέρεται σ' αυτό. Η

ημερομηνία λήξης είναι η 30ή Απριλίου, 1989, γιατί κανένας δεν κερδίζει χάρη για καλή συμπεριφορά όταν δεν εκτίει πραγματικά ποινή μέσα στις φυλακές.

5 Ο αιτητής άρχισε να αποφεύγει την έκτιση της ποινής του πριν την εκπνοή της και επανήλθε μετά την εκπνοή της.

10 Όταν ο αιτητής επανήλθε στην Κύπρο, στις 27 Ιουνίου, 1990, άρχισε η κράτησή του στις φυλακές, χωρίς συμμόρφωση με τον Κανονισμό 81. Και αν ακόμα η είσοδος του στις φυλακές, στις 27 Ιουνίου, 1990, ήταν εθελούσια, δεν νομιμοποιεί την κράτηση, σύμφωνα με την πιο πάνω νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η κράτηση του αιτητή δεν είναι νόμιμη και/ή νομικά δικαιολογημένη.

Το Δικαστήριο, ως εκ τούτου, εκδίδει οριστικό Ένταλμα Habeas Corpus και διατάσσει την απελευθέρωση του κρατούμενου - αιτητή.

Διάταγμα Habeas Corpus εκδίδεται.